

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах економічної нестабільності пріоритетним завданням підприємств є досягнення ефективності управління. Оцінювання ефективності управління дає змогу вирішити ключові питання розвитку бізнес-процесів підприємств.

Дослідженню питань сутності поняття «Ефективність управління» приділялася увага таких науковців як: Й. Завадський, Г. Козаченко, Ф. Хміль. У працях Р. Фатхудінова та З. Румянцевой розглянуто вплив факторів на ефективність управління. Оцінюванню ефективності управління підприємств присвячено наукові праці таких вчених як: І. Мазур, Г. Савіна, О. Щеглова, О. Судакова та ін. Однак, наукові дослідження дають підстави стверджувати про неоднозначність визначення та оцінювання ефективності управління підприємств.

В умовах розвитку наукового-технічного процесу підприємства можуть досягти успіху використовуючи ефективну стратегію управління на основі нових показників адаптованих до змін ринкового середовища. Оцінка ефективності управління є першочерговим завданням будь-якого підприємства, що дає змогу покращити планування та прогнозування діяльності.

Г. Козаченко розглядає ефективність управління як багатогранну та комплексну категорію, що відображає ступінь досягнення цілей діяльності підприємства [1].

На думку Й. Завадського, ефективність управління характеризується співвідношенням результатів діяльності організації і витрат на здійснення управлінських функцій [2].

Щеглова О., Судакова О. та Лаже М. виокремлюють такі підходи до оцінювання ефективності управління підприємством [3]:

- - селективний підхід до оцінювання ефективності управління підприємством (полягає в оцінюванні ефективності виробництва, управлінської праці, витрат на управління та економічної ефективності);
- - комплексний підхід до оцінювання ефективності управління підприємством (полягає в оцінюванні збалансування інтересів груп зовнішнього та внутрішнього середовища, кінцевих результатів роботи та ефективним використання трудових ресурсів, ефективності системних ресурсів та показників загальності результативності діяльності конкретної системи);
- - фрагментарний підхід до оцінювання ефективності управління підприємством (полягає в оцінюванні ефективності управлінсь-

ких рішень, ефективності вдосконалення управління та виміру вартості бізнесу).

Однак, необхідно врахувати, що застосування лише фінансових показників для оцінки ефективності управління підприємств не відобразить об'єктивної інформації про розвиток їх діяльності. Тому поряд із фінансовими показниками необхідно використовувати нефінансові індикатори, які в сукупності служитимуть орієнтиром для реалізації цільових заходів підприємств.

Підсумовуючи вище викладене, доцільно зазначити, що оцінювання ефективності управління є ключовим елементом підвищення результативності та конкурентоспроможності підприємств.

Література:

1. Козаченко Г.В. *Організація інформаційного забезпечення оцінки ефективності управління підприємством* / Г.В. Козаченко, Л.М. Христенко // *Економіка и управление*. – 2006. – № 2–3. – С. 86–94.

2. Завадський Й.С. *Менеджмент. Management: у 3 т. Т.1.* / Й.С. Завадський. – К.: Європ. ун-т, 2002. – 542 с.

3. Щеглова О.Ю. *Ефективність управління підприємством та підходи до її визначення* / О.Ю. Щеглова, О.І. Судакова, М.В. Лаже // *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. – 2017. – Випуск 12. – Ч. 2. – С. 186-190

Т. Чернецька

Науковий керівник: к.е.н., доц. І. І. Яремко

РОЛЬ СТРАТЕГІЧНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ В УПРАВЛІННІ ФАКТОРАМИ РОЗВИТКУ СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

Розвиток сучасних економічних систем всіх рівнів характеризується системною нестійкістю. Незважаючи на позитивні зрушення в розвитку окремих з них, постійно збільшується розрив у рівні економічної динаміки макросистеми. В основоположних засадах сучасної теоретичної економіки і прикладному оперуванні у сфері фінансових та економічних рішень покладено поняття “потенціал” макро-, мезо- і мікрорівневих економічних систем. Воно споріднене з такими характеристиками економічних систем як їх “інвестиційна привабливість”, “конкурентоспроможність”, перспективністю “економічного розвитку” чи “економічного зростання”. Потенціал міжнародної конкурентоспроможності будь-якої національної економіки являє собою комплексну характеристику, яка